

Η ιστορία των αμερικανικών τραπεζών που κατέρρευσαν υπό το βάρος των στεγαστικών δανείων επαναλαμβάνεται στην Ιβηρική, χωρίς όμως να μοιάζει με φάρσα. Η ιδέα μιας «κακής τράπεζας» η οποία θα συγκεντρώνει όλα τα δάνεια που αδυνατούν να αποπληρώσουν οι δανειολήπτες προβάλλει ως η πλέον ενδεδειγμένη λύση για να αποφευχθεί το «ναυάγιο». Η πρακτική έχει ήδη εφαρμοστεί στην Ιρλανδία και τα αποτελέσματα είναι γνωστά: οι τράπεζες διασώζονται αλλά το Δημόσιο αναλαμβάνει να διαγράψει τις «παλιές αμαρτίες» που γίνονται νέα βάρη για τους φορολογουμένους. Όπως και στην περίπτωση της διάσωσης των τραπεζών «α λα ιρλανδικά», η αμερικανική BlackRock έχει κληθεί ως σύμβουλος για τη διαδικασία, η οποία σύμφωνα με πληροφορίες της ισπανικής «El Mundo» «βρίσκεται ακόμη σε προκαταρκτικό στάδιο». Αν όμως δεν υπάρξει χρηματοδότηση από το δημόσιο ταμείο τότε τα μικρά αποταμιευτήρια ή και οι μεγαλύτεροι τραπεζικοί όμιλοι θα είναι αυτοί που θα αναλάβουν από κοινού τη διαχείριση των «τοξικών» περιουσιακών στοιχείων. Σε αυτή την περίπτωση ακόμη και οι πιο «υγιείς» χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί θα βρεθούν σε δεινή θέση. Ηδη οι δύο ισχυρότεροι από αυτούς, η Santander και η BBVA, είδαν στις αρχές της εβδομάδας την αξιολόγησή τους να υποβαθμίζεται κατά δύο μονάδες από τον οίκο Standard & Poor's μαζί με επτά ακόμη ισπανικές τράπεζες.

Η εξέλιξη ήταν απολύτως αναμενόμενη καθώς είχε προηγηθεί υποβάθμιση του αξιόχρεου της χώρας από τον ίδιο οίκο. Τις υποβαθμίσεις και τους φόβους αναζωπύρωσε η ανακοίνωση της Τράπεζας της Ισπανίας για τα δάνεια που αφορούν τη στεγαστική αγορά. Το 60% αυτών των πιστώσεων, αξίας 184 δισ. ευρώ, αξιολογείται ως «προβληματικό» περιουσιακό στοιχείο καθώς επιβαρύνει ιδιώτες ή εταιρείες σε εξαιρετικά επισφαλή οικονομική θέση. Το χειρότερο είναι ότι οι τράπεζες έχουν συσσωρεύσει από κατασχέσεις ακίνητα αξίας άνω των 30 δισ. ευρώ τα οποία δεν μπορούν να πουλήσουν προκειμένου να αντλήσουν ρευστότητα. Οι κατασχέσεις ακινήτων φτάνουν ήδη τις 200.000 με προοπτική να ξεπεράσουν τις 600.000 τα επόμενα χρόνια.